

har vi jo også allerede hørt til overflod i dag her fra talerstolen.

Den fortælling er simpelt hen ikke sand. Der er nogle meget konkrete problemer med utilpassede unge, med håbløse ghettodannelser, der er katastrofale for integrationen, og uddannelsesinstitutioner, hvor der ikke sker en integration, fordi der er meget få danske børn at være sammen med. Men overordnet er virkeligheden helt anderledes positiv. Langt de fleste nydanskere er i arbejde eller uddannelse, selv om ledighedsfrekvensen fortsat er for høj. De utilpassede unge nydanskere fylder avisforsiderne, men de er jo undtagelsen snarere end reglen.

Mere gemt og glemt er en hel generation af velintegrerede unge nydanskere, der er ved at tage uddannelser og er klar til at gøre en indsats på det danske arbejdsmarked, som kender danske traditioner og dansk kultur, og som er lige så demokratiske og danske som os herinde, hvad enten de er kristne, muslimer eller buddhister. Jeg er slet i tvivl om, at disse nydanskere nok skal ende på det danske arbejdsmarked, men hellere før end senere, og derfor skal vi understøtte processen med de politiske initiativer, vi kan tage.

Derudover kommer der flygtninge til Danmark. Nogle har mange ressourcer og skal så hurtigt som muligt ud på det danske arbejdsmarked. Andre har ikke de nødvendige forudsætninger, og der kræves en langt større indsats. Indenrigsministeren har nævnt en række initiativer, som regeringen allerede har taget, og det er vigtigt, at de nu implementeres. Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at det ikke umiddelbart er nye lovforslag, der er brug for, men at det derimod er helt nødvendigt, at indenrigsministeren nu tager fat i de sløve kommuner og hjælper dem med at komme i gear til at gøre aktivt brug af de mange muligheder, der er til rådighed. Det handler især om at gøre en helt anderledes opsøgende indsats i forhold til arbejdsmarkedet, om at få integrationsrådene og dermed civilsamfundet bragt på banen.

Det er vi helt overbevist om vil ske i de kommende år, og det vil for alvor gøre en forskel og få flere til at tro på den positive fortælling om det danske samfunds fremtid.

Det har længe været et ønske fra dele af det politiske spektrum at oprette et klageorgan for etniske minoriteter, og lige så længe har Det Radikale Venstre været skeptisk, ikke ubetinget modstander, men skeptisk. Derfor er det da ganske nyttigt med mellemrum på ny at diskutere

fordele og ulemper ved en sådan model, for der skal ikke herske tvivl om, at vi ønsker at gøre alt, for at ingen medborger skal føle sig diskrimineret. Spørgsmålet er, hvordan dette ønske bedst fremmes. Hvor meget diskrimineres etniske minoriteter i dag? Noget, men nok ikke så meget, som debatten kan give indtryk af; der er nemlig en række faldgruber i denne debat, som det efter Det Radikale Venstres opfattelse er vigtigt at være opmærksom på.

Først og fremmest forveksles usikkerhed ofte med racisme. Meget få danskere er racister. Til gengæld er mange usikre på, hvad vore mange nye medborgere kommer til at betyde for Danmarks udvikling i de næste 15-20 år. At forveksle denne usikkerhed med racisme er en stor fejltagelse og gør sagen mere skade end gavn.

Når det gælder arbejdsmarkedet, er der mindre tale om bevidst diskrimination end om at vælge det kendte og dermed det, som arbejdsgiverne opfatter som det sikre. Direkte uvilje mod etniske minoriteter tror vi ikke er udbredt eller på nogen måde kendetegnende for holdningen blandt arbejdsgiverne. Vi ved, at diskrimination forekommer, men det er mere undtagelsen end reglen.

Derfor er opgaven i forhold til arbejdsmarkedet ikke først og fremmest at fokusere på at afsløre arbejdsgiverne i at diskriminere etniske minoriteter, men det væsentlige er at få fortalt de positive historier og gøre en indsats for at opsamle erfaringer blandt arbejdsgiverne. Det kan være, det er en god idé at udarbejde noget materiale, der beskriver disse her problemer, som kan danne baggrund for diskussioner i virksomhederne.

Det er vores bekymring, at et klageorgan vil sande til i klager. Nogle tilfælde af diskrimination vil have en karakter, hvor det er oplagt at indberette vedkommende for bevidst diskrimination, men i mange tilfælde vil der være problemer med at vurdere, om der er tale om diskrimination, blot ubetænksomhed eller ren tåbelighed.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Knud Erik Hansen og derefter fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil da godt kvittere for talen. Jeg synes, der var mange gode ting i den.